

תת"ע 10121/10/17 - מדינת ישראל נגד יצחק יהודה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10121-10-17 מדינת ישראל נ' יצחק יהודה
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גושטיין

המאשימה

נגד

יצחק יהודה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.4.17, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל, במעבר חצייה, להשלים חצייה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "כל האמור בכתב האישום לא נכון. אני נהגתי במקום במונית. הגעתי למעבר חצייה, לא היו הולכי רגל".

ביום 27.12.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ טורק יוסי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.4.17, בסמוך לשעה 17:28, נהג הנאשם ברכב בבת ים, ברחוב בלפור, בנתיב האמצעי מבין 3 נתיבים, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למעבר חצייה המסומן, בסמוך לבית מספר 99, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו מאפשר להולך רגל, שחצה אותה עת את מעבר החצייה, מכיוון מזרח לכיוון מערב והגיע עד לפס השני, להשלים חצייתו בבטחה, המשיך בנסיעה וגרם להולך הרגל לעצור חצייתו.

העד החל בנסיעה אחרי רכב הנאשם ובסמוך לבית מספר 93, הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא ראיתי אותו, איפה היה הולך רגל, לא היה ולא נברא".

עמוד 1

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא היה כל הולך רגל על מעבר החצייה, בהגיעו למקום. הנאשם הוסיף כי הוא נהג מונית וידוע לו, כי מתקיימת במקום אכיפה כנגד עבירה זו.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, נתיבי הנסיעה, אופן חציית הולך הרגל והעובדה כי נאלץ לעצור, בגלל הנאשם.
2. עדותו של עד התביעה הייתה קצרה, עניינית ולטעמי, לא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם הייתה אף היא קצרה ודלה בפרטים. הנאשם הסתפק בטענה כי המקום מוכר לו היטב, לרבות העובדה כי נעשית אכיפה במקום וכי לא היה הולך רגל במקום, אך לא עשה דבר על מנת ולעורר ספק בהקשר לגרסת עד התביעה - לא חקר את העד לגבי מקום עמידתו, מרחק, שדה ראייה ולמעשה, לא העלה כל טענה כנגד יכולתו של העד להבחין באירוע, מהמקום בו עמד ולסתור גרסתו.
4. לצד הנאשם, היה ברכב נוסע והנאשם לא הביא אותו לעדות ולא נתן לכך כל הסבר בבית המשפט.
5. תגובתו הספונטנית של הנאשם לעד, הייתה כי לא ראה כל הולך רגל ורק בהמשך, טען, כי לא היה בכלל הולך רגל.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ח, 28 ינואר 2018, במעמד הצדדים